

Vilsted Friskole

Skolelederens beretning april 2017

Det har været et på alle måder fantastisk dejligt år, vi har været igennem, siden vi sidst var samlet her til generalforsamling. I det år, der er gået, er der sket rigtig, rigtig mange ting her på Vilsted Friskole. Det har været et meget positivt år, hvor mange gode idéer blev til virkelighed, og hvor et godt elevtal var med til at danne både menneskelig og økonomisk basis for, at det kunne lade sig gøre.

Jeg vil lige for et øjeblik vende blikket tilbage mod efteråret 2015, hvor der i et samarbejde mellem bestyrelse og alle skolens medarbejdere blev udarbejdet en visionsplan for skolen. Det var vigtigt i en tid, hvor mange af os ansatte var nye, og flere nye kom til, at skabe en fælles retning for stort og småt i skolens udvikling. Forud for mødet havde forældre haft mulighed for at bidrage med det, de gerne ville have drøftet. Det var der flere, der benyttede sig af.

Drøftelsernes udkomme blev fremlagt på det storforældremøde, som lå i forbindelse med sidste års generalforsamling. Der kom en god snak/debat ud af aftenen, og der bliver stadig fulgt op på visionspunkterne og på inputtet fra den aften. Vi har her i foråret 2017 kunnet konstatere, at mange af de mål, vi satte os i den forbindelse, er blevet nået.

I foråret 2016 blev Mette Andersen som bekendt ansat dels som leder af SFO'en og dels som børnehaveklasseleder. Hendes første opgave var – sammen med Morten Kappel - at tage imod ikke færre end 24 miniSFO-børn, som hurtigt skulle vise sig at blive vores alle sammens små, søde, glade og dejlige Minions! De mange, nye børn bragte en masse glæde og grin med sig, og de var med til at give os alle sammen en ekstra positiv forventning til fremtiden for Vilsted Friskole.

De mange nye børn gav også nogle udfordringer. For hvor skulle de være? Havde vi overhovedet møbler nok? Og hvad ville det gøre ved vores gruppestruktur, at der fra august ville blive næsten 50 børn i lillegruppen. Det var og er stadig vigtigt for os, at vores børn og forældre oplever, at enhederne er overskuelige.

Inden sommerferien havde vi mange snakke om, hvordan vi skulle løse opgaven til alles tilfredshed, og da første skoledag efter ferien var en realitet, var vi klar!

Vores gruppestruktur er i det skoleår, som snart er til ende, blevet udfordret. Vi er enige om, at gruppestrukturen skal bevares, men at den må modelleres hvert år, så den kan passe til lige præcis de børn og de årgange, der hører til i de tre grupper.

Kort før sommerferien var vi på lejr. Lillegruppen var på Hanbohus, en stor spejderlejr i nærheden af Tranum, mellemgruppen var på Læsø, og storegruppen var i Hamborg. På Hanbohus såvel som på Læsø, havde vi stor gavn af de medrejsende, hårdtarbejdende forældre og andre, som sørgede for, at lærerne kunne bruge tiden på at være sammen med børnene.

Jeg kunne selv kun nå at besøge lillegruppen og mellemgruppen, og her kunne jeg ved selvsyn se og mærke, at vores lejtur er noget helt særligt, og det i den helt gode betydning. Hos os er det ikke kun eleverne, der elsker at komme af sted, det gør de voksne også, og det kan mærkes på hele stemningen. Meldingerne fra Hamborg var også, at det var en rigtig god, spændende og ikke mindst sjov tur.

Sidst i juni måned tog vi afsked med 8. klasse. Det var meget vemodigt at skulle sige farvel og på gensyn til de tre, store, gode drenge, som i den grad havde sat deres præg på skolen. Det kostede mange tårer og mange kram, og selvom tårer almindeligvis forbindes med noget negativt, må det i den sammenhæng siges at være noget absolut positivt og godt – et udtryk for, at vi er i stand til at røre hinanden.

Sommerferien var over os, og inden vi fik set os om, var den brugt op, og vi var tilbage igen. Ikke i den gamle trædemølle, som man ellers ynder at tale om, for den findes ikke hos os.

At tingene er i naturlig forandring her på Vilsted Friskole, understregedes ved skoleårets begyndelse, hvor Stine og Lea gjorde deres entré. To nye kolleger med hver deres givende bidrag ind i fællesskabet både fagligt og menneskeligt. At vi blev flere, betød at vi rent fysisk måtte rykke sammen på lærerværelset. Det lykkedes ved fælles hjælp at finde en arbejdsplads til alle, og faktisk har det vist sig, at det godt kan lade sig gøre at være på lærerværelset alle sammen på én gang, hvis vi sidder lidt tæt. Og det gør vi jo gerne.

I et forsøg på at mindske presset på bussen, besluttede bestyrelsen sig for, at vi fra august skulle prøve med en gratis morgenfritter. Det har vist sig at være en stor succes. Om morgenpasningen har reduceret antallet af busbørn, ved vi reelt ikke, men det har været dejligt at opleve, hvordan det morgenfriske personale har formået at skabe en hyggelig og rar atmosfære for børnene – også om morgenen. Vi hører fra flere familier, at børnene gerne vil af sted til skole lidt tidligere, end de behøver, fordi de gerne vil nå at komme i morgenfritter. Og det siger vist det hele.

Umiddelbart efter sommerferien var der ryste-sammen-overnatninger med det formål at skabe det bedst mulige udgangspunkt for de nye grupper. Det gik rigtig godt i alle tre grupper.

I sensommeren havde vi Wild, Wild West-fest med kød på grill og masser af aktiviteter rundt omkring. Blandt andet var ponyridningen i særlig grad med til at understrege temaet for årets sensommerfest. Rigtig mange valgte at være med, og på trods af lidt køligt, ustadigt vejr, blev det en supergod aften!

I september skete der rigtig mange ting:

En flok børn og et par lærere, deltog i Vilsted Sø løbet. Det sås tydeligt på billederne i medierne, at de gjorde rigtig god figur, så det blev besluttet, at der skal arbejdes på, at vi også deltager næste gang.

Storegruppen deltog i O-løb i Jenle Plantage sammen med områdets øvrige friskoler, og de var med i Naturvidenskabsfestivalen, som blandt andet indebar en dag i Aalborg Zoo med alt godt blandet fra de naturvidenskabelige fag.

Mellemgruppen var en tur i det midtjyske for at se Flyvestation Karup, hvilket var en rigtig spændende oplevelse.

Det var også i september, vi havde vores første familiegruppedag. Her blev der battlet i rundbold og høvdingebold, nogle var på stranden, og andre var i Løgstør for at fange Pokemons.

I ugen op til efterårsferien, havde vi traditionen tro emneuge. Denne gang var det de praktisk/musiske fag, som blev opprioriteret, og ugen afsluttedes med deltagelse i Skolernes Motionsdag, hvor der blev tilbagelagt mange, mange km.

I løbet af efteråret valgte Pernille Riis, som havde arbejdet dels i SFO'en og dels i miniSFO og i 0. klasse, at søge andre udfordringer. Den 1. november fik vi en ny medarbejder i SFO'en. Hun hedder Heidi Haastrup, og hun er - blandt meget andet - en af dem, som har været med til at skabe den gode morgenfritter, jeg nævnte tidligere.

Den første torsdag i november havde vi Åben Skole. Vi havde knap så mange besøgende som året før, men det blev en god eftermiddag/aften, hvor vi havde mulighed for at møde de nye familier.

Årets lærerkursus foregik også i november. Traditionen tro var det forældrene, som overtog skolen de to dage, hvor vi var væk. Flere børn betyder behov for flere forældre, men det viste sig ikke at være et problem at samle nok. Det var også dejligt at opleve, at nogle af vores nye forældre bød ind og kastede sig over opgaven som lærer for en dag eller to.

Lærerkurset foregik på Jaruplund Højskole syd for den dansk-tyske grænse. Det var på mange måder en fantastisk tur. Vi havde lejet en bus til formålet – Peter havde fundet et supergodt tilbud (halv pris i forhold til alle andre), og det skulle hurtigt vise sig hvorfor, bussen var så billig. Jeg vil ikke trætte jer med alle detaljerne, dem kan I få ved en anden lejlighed, men det var en meget speciel bus, kan jeg vist roligt sige. Det korte af det lange var, at vi kom af sted, og at vi kom af sted samlet. På vejen til Jaruplund kørte vi forbi og så Vestbirk Friskole, hvor vi havde troet, vi skulle bo på lejren her til sommer, men pladsen var alt for trang, så vi blev hurtigt enige om at finde en anden løsning. Derefter gik turen til Frøslevlejren – eller var det mon Frøstruplejren???, inden vi efter et lille pitstop ved grænsen, landede i Jaruplund. Et dejligt sted. Det var et superspændende og inspirerende ophold, som blandt andet havde til formål at give os alle noget historisk viden og noget input i forhold til den grundtvig-koldske skoletradition. I den forbindelse havde vi en hel dag glæden af en dygtig underviser fra den fri lærerskole i Ollerup.

Lige inden, vi skulle hjem, oplevede vi også, at vi har en mekaniker iblandt os. Ud af det blå sprang Pernille ud som vaskeægte bilmekaniker, da hun gjorde det, som hverken jeg, en venlig tysk køkkenmedarbejder, Kasper eller nogen anden kunne: Hun startede bussen til glæde for os alle, så vi kunne komme hjem igen til vores familier.

I det sene efterår fik fritterbygningen en ordentlig omgang både udvendig og indvendig. Nye vinduer og døre på østsiden, og nye gulve mm. på loftet. Dermed blev der bedre plads til vores børn, og de slap for at få våde strømper, når det regnede.

Det blev december, og Luciafesten var lige om hjørnet. Lidt sent kom vi i gang med at drage konsekvenser af vores erfaringer fra musicalfesten. Vi havde lært, at vi ikke alle kan holde fest i salen på samme tid – i det mindste ikke på forsvarlig vis. Derfor blev der tænkt alternativt, og den traditionsrige Luciafest blev til en Julefest. At gøre noget andet, end det, man plejer, er altid lidt et sats. Især når det, man laver om, har været noget, som man har været glade for. Vejret var med os den frostklare aften i december, og festen blev en supergod oplevelse – måske i mindre grad for julemanden, som faldt i vandet, men i hvert fald for alle os andre.

Inden jul tog vi afsked med Else, som gennem efterhånden mange år frivilligt havde brugt et par timer hver formiddag på at skære frugt til børnene og på at vaske tøj, vaske op og gøre rent i køkkenet. Else mente, at hun var klar til at gå på pension – nu også fra sit arbejde som frivillig, og det kan man jo kun respektere. Vi har været meget glade for det store arbejde, Else har ydet for os.

Et af punkterne fra visionsplanen, som jeg omtalte tidligere, handlede om muligheden for en 9. klasse. Efter et rigtig godt storforældremøde i januar, besluttede bestyrelsen, at der fra august 2017 skal tilbydes en prøvefri 9. klasse her på Vilsted Friskole. Der er ikke udsigt til, at nogen tager imod tilbuddet i det kommende skoleår, men vi har allerede nu tilkendegivelser fra nogle af eleverne i 7. klasse om, at de ønsker at gå i 9. klasse på Vilsted Friskole, når de om godt og vel et års tid når dertil.

I slutningen af januar var 8. klasse inde og se DM i SKILLS i Gigantium i Aalborg, som er en slags messe for erhvervsuddannelserne. Det var kæmpestort og meget spændende.

Sidst på efteråret og hen over julen blev Thea bare tykkere og tykkere. Til sidst var der ikke tvivl hos nogen om, at det var fordi, hun var gravid. Thea gik på barselsorlov i februar, og heldigvis stod Signe klar til at overtage i hendes fravær.

At Thea gik på barsel betød blandt andet, at nogle af klasserne fik en anden lærer, end de plejede, og at vi alle sammen fik nye skemaer.

I februar deltog vores børn i Danmarks Indsamling og samlede mere end 24.000,- kr. ind. Vi havde lagt det ud som en konkurrence mellem grupperne, og vindergruppen ville være den, som samlede fleste penge pr. elev. Lillegruppen lagde klart bedst ud efterfulgt af mellemgruppen på en sikker andenplads og med storegruppen på en lige så sikker tredjeplads. Det udlignede sig dog meget i løbet af de to uger, indsamlingen varede, så alle tre grupper blev udråbt som vindere!

I marts deltog 5. og 6. klasse i musikstævnet på Mellerup Fri- og Efterskole, hvor det var elever fra efterskolen, som underviste vores børn i alt fra samspil til dans til at male med musik. Det var en superspændende og meget inspirerende dag.

I foråret var 8. klasse i erhvervspraktik. Noget vi holder fast i, fordi vi tror på, at det er med til at modne de unge mennesker i relation til det at skulle vælge en ungdomsuddannelse.

Som et led i vores ønske om et større internationalt samarbejde, fik vi etableret en kontakt til det danske mindretal i Sydslesvig, og en sprog- og kulturtur til Flensborg for vores 7. og 8. klasse blev planlagt.

Da den tur ikke var lagt i budgettet, skulle vi finde pengene et andet sted. Stine fik den gode idé at afholde en fundraisingfest. Eleverne var helt med på idéen, og det samme var gældende for jer forældre. Det var en fantastisk fest! Og med omkring 80 solgte kuverter og et overskud, som kunne dække udgifterne til turen, var den en succes på alle måder.

Den første april begyndte 8 nye, dejlige, søde miniSFO-børn, og siden er endnu to kommet til. Det tegner derfor lige nu til, at der bliver 10 børn i vores kommende 0. klasse, hvilket betyder, at vi holder et stabilt elevtal. Som bekendt er der ingen, der kender dagen, før solen går ned, men med det, vi ved, ser det positivt ud for det kommende skoleår.

Som jeg indledningsvis sagde, har det seneste år på Vilsted Friskole været et rigtig godt år. Ikke mindst vores flotte elevtal vidner om, at vi i en tid, hvor nye friskoler er skudt op omkring os, stadig formår at tiltrække nye familier.

Det I har hørt her, er jo kun en brøkdel af de aktiviteter og af det liv, der leves her. De mange ture ud af huset, de mange små og store begivenheder, emneugerne og de helt almindelige gode, lærerige undervisningstimer, er en integreret del af den måde, hvorpå vi driver skole. Vores børn er glade for at gå i skole, og det er det allerbedste udgangspunkt for læring.

Jeg vil i den forbindelse gerne takke alle jer forældre for jeres store bidrag til, at skolen er velfungerende. Her tænker jeg både på jeres bidrag i form af manuel arbejdskraft og jeres vigtige funktion som sparringspartnere i skolen indadtil og som ambassadører for skolen udadtil. Vi skal leve af et godt omdømme, og det er I i høj grad med til at skabe.

En særlig tak skal lyde til bestyrelsen for jeres store, store arbejde.

Også tak til støtteforeningen for jeres bidrag til fællesskabet.

Jeg vil også gerne ikke bare nævne, men i høj grad fremhæve det fantastisk dygtige personale, som hver dag lægger mange kræfter i at gøre skoledagen så god som overhovedet muligt for vores børn. Jeg kan ikke forestille mig et mere engageret og dygtigt personale, og jeg glæder mig hver dag over den velvilje og positive indstilling, jeg møder i personalegruppen – også når de lidt sværere opgaver skal løses.

Jeg har sagt det før, og jeg kommer til at sige det igen: Vi har en fantastisk skole, og det har vi, fordi og så længe, vi alle sammen vil den og vil yde ind i det fællesskab, som bærer den oppe.

/Sonja Abrahamsen 19. april 2017